

09-03-2024

† ΟΡΘΟΣ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΥ
 († Ψυχοσάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω). Πά-
 ντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων
 ὄρθοδόξων Χριστιανῶν, εὐ-
 † Μνήμη τῶν ἁγίων μεγάλων
 Τεσσαράκοντα Μαρτύρων,
 τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστίας
 μαρτυρησάντων.

Μετὰ τὸν Ἐξάνταλμον, ψάλλομεν εἰς
 ὉΗχον β' τό, Ἀλληλούϊα ἐκ γ'
 ὉΗχος πλ. δ'

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλλη-
 λούϊα.(δῆς)

Σπίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω,
 καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἄλληλούϊα, γ'

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
 εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἄλληλούϊα, γ'

Ἀπολυτίκιον,
 ὉΗχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως
 πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον
 πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ,
 ἀνάπταυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
 δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα
 ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ
 καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... ὉΗχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθε-
 ντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ
 ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ὉΗχος πλ. δ'

Ϲὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχο-
 μεν, καὶ πρέσβιν εύπρόσδεκτον,
 πρὸς δὲ ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε
 ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Μικρή Συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ϲοί, Κύριε.

὾τι Σὸν τὸ κράτος...

Ἄμην.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α΄ Σπιχολογίαν
 Καθίσματα Μαρτυρικά.

ὉΗχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

Ἄθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ
 σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ
 τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἵσταντο χοροὶ
 τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχο-
 ντες τῆς νίκης, ἔξεστησαν
 τυράννους καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοί,
 καθεῖλον τὸν Βελιάρ, ὅμολογία
 Χριστοῦ, ὃ ἐνισχύσας αὐτούς,
 Κύριε δόξα σοι.

Σπίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν
 τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ.

Ἄθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείνα-
 ντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς
 νίκης, παρὰ σοῦ κομισάμενοι,
 κατήργησαν τὰς ἐπινοίας των πα-
 ρανόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς
 ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυ-
 σωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ
 μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ
 αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τῶν Ἅγίων σου ἡ μνήμη Κύριε,
 ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν
 Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται
 πᾶσα ἡ κτίσις. Διὸ παράσχου ἡμῖν,
 τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ
 τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Νεκρώσιμον

ὉΗχος πλ. β'

Νεκρώσιμον

Άληθως ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενῆς, ὡς εἴπεν ἡ Γραφή, ὅτε τὸν κόσμον κερδήσομεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν, ὅπου δμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. Διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπταυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἥλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἔκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις. Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, Θεὸς δόξα σοι.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ὕχος πλ. α'

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορός, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρω κάγω, τὴν ὄδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω ἄγιοι, καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὄδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιψμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ οἱ τὸν σταυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἢ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ο πάλαι μέν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἣς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' δμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκών εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σῇ εὔσπαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Άνάπταυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπταυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικὸν

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, εὔσεβῶς ὑμνήσωμεν βιωντες· Ἄγιος εἰ, δ Πατήρ δ ἄναρχος, δ συνάναρχος Γίδος καὶ θεῖον

Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἣς γένος τῶν ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν, διὰ σοῦ εὔροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (3)

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

(Ο Ιερέας την δέησιν
υπέρ των κεκοιμημένων
ὅπως καὶ τα ψυχοσάββατα
καὶ στο τέλος τα κάτωθι κάθισματα)

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Κύριε, ἐλέησον.(γ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως... Κύριε, ἐλέησον.(γ)

Ο πως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ... Κύριε, ἐλέησον.(γ)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν... Παράσχου Κύριε.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός... Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.(γ)

Ο τι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις... Ἄμήν.

Νεκρώσιμον Κάθισμα. Ἡχος πλ. α'

Ἀνάπταυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαιῶν τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἔκούσια καὶ

τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...**Θεοτοκόν**

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεός, Γίοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ὃν δικαιωθῆσεν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειφον.

Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εὶ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανών α', Ωδὴ α'

Ὕχος πλ. δ'

Ο Ειρμὸς

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ τῷ ἥμῶν, ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βιωντες· Ἀσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Σπίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάθου Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ρύσηται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν δρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρμον.

Σπίχ. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ορους τῆς ζωῆς ἥμῶν ὁ δούς, διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἥμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὁρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Σπίχ. Ἄναπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρά, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Σπίχ. Ἄναπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτὴρ ἥμῶν ἐν πάσῃ ἥλικια, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου, στῆσον ἀκατακρίτους, σοὶ τῷ Κτίστῃ, ἀπολογουμένους.

Δόξα...

Τρία μιᾶς φύσεως ὕμνῳ, πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Γίὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἔξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν

Οντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε, τῷ Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, Ἡλιος ἐν κόσμῳ, δὲ δεσπόζων, τῆς δικαιοσύνης.

Κανών α', Ωδὴ β',

Ὕχος πλ. δ'. Ο Είρμος

Ιδετε, ἵδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι δὲ Θεὸς ὕμῶν, δὲ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλάνθρωπος». (**Δις**)

Σπίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ιδετε, ἵδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι δὲ Θεὸς ὕμῶν, δὲ δικαίᾳ κρίσει, πήξας ὅρους τῆς ζωῆς, δὲ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰώνιου ἀναστάσεως.

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ο ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσσῃ, ἦ ἐν γῇ, ἦ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς, ἦ λίμναις, ἦ φρέασι, βιορά, θηρσὶ γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπταυσον.

Σπίχ. Λίψεις αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Сοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτύν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, συμπήξας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὁφλήματα.

Σπίχ. Λανάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ω τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἴδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἥκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι, τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα...

Υπερτελεστάτη μονάς, ὑπέρθεε, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Γίὲ μονογενές, δι' Γίοῦ δὲ φανέν, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν

Ἀρρητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὄλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν δὲ ὑπέρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Κανών α', Ωδὴ γ',

Ὕχος πλ. δ'

Ο Είρμος

Ο στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Σπίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὔσεβεῖ, τῆς δικαιούνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξίωσον δὲ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπταυσον δὲ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσῃς.

Σπίχ. Λίψις ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξως ζωῆς κυβερνηθέντας.

Σπίχ. Ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον δὲ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα...

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμποῦσα, δρᾶται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἀργὴ φρουρεῖς

τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθύς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

‘Ωδὴ γέ, Ἡχος πλ. δ’

‘Ο Είρμος

Ο στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ τους οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Μικρή Συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ϲοί, Κύριε.

Οτι Συ εἶ δὲ Θεός ἡμῶν..

Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἡχος πλ. α'

Ο δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπταυσον, ὡς φιλάνθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἔλεύσει σου Ζωοδότα, ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα...Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ καταπράῦνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ, οἶδα Παρθένε, ὅτι ἴσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

‘Ωδὴ ι’.

‘Ηχος πλ. δ’. Ο Είρμος.

Сυνεχόμενον δέξαι με φιλάνθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ώς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ὕχος
Μικρή Συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Сοί, Κύριε.

Сύ γὰρ εἴ δὲ Βασιλεύς...

Ἀμήν.

Κοντάκιον
Ὕχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν Ἅγιων ἀνάπαισον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ο Οἶκος

Ἀύτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι· Ὅτι γῆ εἴ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὡδὴν τό, Ἄλληλούϊα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Σπίχοι

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ,

Σῶτερ, πάθους,

Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

Ἄμφ' ἐνάτη ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Σπίχοι

Ο κλωβὸς ἄρμα πυρός, αἱ δ' αὖ λαμπάδες,

Οὐρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Αγίου Καισαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ Αγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Σπίχοι

Ο Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,

Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος, Μάμμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφη τελειοῦνται.

Σπίχοι

Διὰ ξίφους ἥθλησε συγγενὲς γένος,

Ἡ παπόμμαμος πατρομητροτεκνία.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τριῳδίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὔσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Σπίχοι

Ἄμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,

Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου
μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων
ψυχὰς κατάταξον, Δέσποτα Χρι-
στέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαιίων σου σκη-
ναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος
ἀθάνατος, Ἄμήν.

Ωδὴ η'.

Ὕχος πλ. δ'. Ο Εἰρμὸς.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προ-
σκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν ὅρει, ἀγίῳ δοξασθέντα,
καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρ-
θένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον
γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν
ὑμνοῖς πρῶτες, μεγαλύνωμεν.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ὕχος πλ. δ')

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ίδοù
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
δι Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Εποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπε-
ρηφάνους διανοίας καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς,
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Λντελάβετο Ισραὴλ παι-
δὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, κα-
θὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Ωδὴ θ'.

Ὕχος πλ. δ'. Ο Εἰρμὸς.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὅρει τῷ
Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον
τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν
πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοῖς ἀσιγήτοις
μεγαλύνομεν.

Τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ὕχος πλ. δ'.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακα-
ρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμα-
κάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέ-
ραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τε-
κοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Μικρή Συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Сοί, Κύριε.

“Οτι Σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αὶ δυνά-
μεις....

Ἀ μήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ὕχος γ'

Ο ούρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξου-
σιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς
σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν
ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον
Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ
σοῦ.

Ἐπερον Ἐξαποστειλάριον

Ὕχος β'

Γυναικες ἀκουστίσθητε

Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου,
ἐν χώρᾳ ζώντων Κύριε, ἔνθα
ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη ὅμοιη καὶ στε-
ναγμός, ἵλαθι ὡς φιλάνθρωπος,
ἄπερ ἐν βίῳ ἥμαρτον· μόνος γὰρ
ἀναμάρτητος, ὑπάρχεις καὶ
ἔλεήμων, νεκρῶν καὶ ζώντων Δε-
σπότης.

Θεοτοκίον

Ὕχος β'

Γυναικες ἀκουστίσθητε

Μαρία θεονύμφευτε, Χριστὸν
ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπερ ἥμῶν
τῶν σῶν δούλων, σὺν θεηγόροις
Προφήταις, καὶ τῶν Μαρτύρων
δήμοις τε, Ἱεραρχῶν Όσίων τε, καὶ
πάντων τε τῶν Δικαίων, συγκλη-
ρονόμους γενέσθαι, τῆς ούρανῶν
βασιλείας.

ΑΙΝΟΙ. Ὕχος πλ. δ̄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύ-
ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
ούρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψί-
στοις· Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἄινεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγε-
λοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ
Δυνάμεις αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

Σπηρὰ Προσόμοια

Ὕχος πλ. δ̄. Ο ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος

Σπίχ. Ἄινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ-
ναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες
Ἄδελφοί, τὸν χοῦν ἥμῶν βλέποντες,
καὶ τῆς φύσεως ἥμῶν τὸ ἀσθενές,
καὶ τὴν εὔτελειαν ἥμῶν, καὶ τὸ
τέλος ὄφωμεθα, καὶ τὰ ὄργανα τοῦ
σκεύους τῆς σαρκός, καὶ ὅτι κόνις
ὁ ἄνθρωπος, βρῶμα σκωλήκων καὶ
φθορά· ὅτι ἔηρὰ τὰ ὄστα ἥμῶν,
ὅλως μὴ ἔχοντα πνοήν· τοὺς
τάφους κατίδωμεν, ποῦ ἡ δόξα;
ποῦ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς; ποῦ ἡ
εὔλαλος γλῶσσα; ποῦ ἡ ὄφρύς; ἢ
ποῦ ὁ ὄφθαλμός; πάντα κόνις καὶ
σκιά· διὸ φεῖσαι Σωτὴρ πάντων
ἥμῶν.

Σπίχ. Ἄινεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλ-
πιγγοῖς, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀπατᾶται ἄνθρωπος αὐχῶν,
τί μάτην ταράττεται, ὁ πηλός, καὶ
μετ' ὀλίγον ὁ αὐτός; τί οὐ λογίζεται
ὁ χοῦς, ὅτι κόνις τὸ φύραμα, καὶ
σαπρίας καὶ φθορᾶς ἀποβολή; Εἰ
οὖν πηλὸς ἐσμὲν ἄνθρωποι, τί προ-
στετήκαμεν τῇ γῇ; καὶ εἰ Χριστοῦ
ἐσμὲν σύμφυτοι, τί οὐ προστρέχο-
μεν αὐτῷ, καὶ ὅλην ἀφέμενοι τὴν
ἐπίκηρον καὶ δέουσαν ζωήν, τῇ ζωῇ
τῇ ἀφθάρτῳ, ἀκολουθοῦντες; ἦτις

έστιν ὁ Χριστός, ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ο τῇ χειρί σου πλάσας τὸν Ἄδαμ, καὶ στήσας μεθόριον, ἀφθαρσίας, καὶ θητότητος Σωτήρ, καὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, τῆς φθιρᾶς ἀπαλλάξας τε, πρὸς τὴν πρώτην μεταθέμενος ζωήν, αὐτὸς τοὺς δούλους σου Δέσποτα, οὓς προσελάβου ἐξ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων ἀνάπταυσον, καὶ ἐν χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ τούτων τὰ ὄνόματα, μεταχράψας ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἐξαναστήσας σάλπιγγος ἥχοι, καταξίωσον αὐτούς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χριστὸς ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν, Ἄδαμ τὸν πρωτόπλαστον, καὶ τοῦ Ἄδου καταλύσας τὴν ἴσχυν, θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί, ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐσκυλεύθη καὶ ὁ Ἅδης σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν, ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, αὐτὸς ἡμῖν ἔχαρισατο, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός, αὐτὸς ἀνιστὰς ἡμᾶς, καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης, μετ' εὐφροσύνης πάντας ἀξιοῖ, τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ, πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Νεκρώσμων. Ἡχος β'

Δόξα...

Ὦς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἡχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρός τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστὲ ὁ Θεός. Τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἅγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα Δέσποτα τῶν σῶν δούλων ἀεί.

Θεοτοκὸν. Ἡχος β'

Καὶ νῦν...

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἄγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης, Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ο προεσπώς: Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γεννητῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεννητός, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεύμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμυνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γεννητός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον

ήμας, δικαιών τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δικαιούμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἷνος, Σοὶ πρέπει ὑμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς
ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,
εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν
ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χρι-
στοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπε-
ρευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παρα-
θώμεθα.

Сοὶ Κύριε.

Οτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ο χορός: **Ἀ**μήν.

Ο Ιερεύς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: **С**οί, Κύριε.

Ο Ιερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλο-
κλισίας.....

Ο Ιερεύς: **С**ὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν
καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: **Ἀ**μήν.

ΚΑΙ ΑΡΧΟΜΕΘΑ ΨΑΛΛΕΙΝ

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ.

Ἀπόσπιχα τῶν Αἴνων.

Σπιχηρὰ Προσόμοια

Νεκρώσιμα Θεοφάνους.

Ἀπόσπιχα τῶν Αἴνων Νεκρώσιμα

“Ηχος πλ. β’” Ολην ἀποθέμενοι

Ἐχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς
ἡμᾶς εὔσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν
ἀκένωτον θεϊκῆς χρηστότητος πο-
λυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα, με-
ταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων κατα-
σκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ
ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατάσχε-
σιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς
διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ
πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χρι-
στέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι,
κόσμον ἐξηγόρασας.

Σπίχ. **Μ**ακάριοι, οὓς ἐξελέξω
καὶ προσελάβου Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν
ἔκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ
τρυφὴν ἀΐδιον πιστοῖς δέδωκας, ἐν
ῇ κατάταξον, τοὺς κεκοιμημένους,
ἐπ’ ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων
πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγα-
θότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος,
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος,
ἴνα διὰ πάντων, ὑμνῆται σου τὸ
ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δο-
ξάζωμεν, τὴν οἰκονομίαν σου.

Σπίχ. **Α**ἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγα-
θοῖς αὐλισθήσονται.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ
ἔξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα,
σὲ Χριστὲ γινώσκοντες ἰκετεύομεν.
Τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς
πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὔεργέτην
ἐκδημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπταυσον,
σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου
φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως,

ἐν ταῖς τῶν Ἅγίων λαμπρότησι, θελητής ἐλέους· ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Ἀπόσπιχα, Δοξασπικὸν

Ὕχος πλ. β'

Νεκρώσμον τοῦ Δαμασκηνοῦ

Δόξα Πατρί...

Ἄλγος τῷ Ἄδαμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφις ἵὸν ἐξηρεύξατο· δι’ αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἀνθρωπὸν· ἀλλ’ ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπταυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτήρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπταυσον.

Καὶ νῦν... Θεοποίον

Ὕχος πλ. β'.

Сὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν, καὶ πληρῶν, Προφήτας ἐξαπέστειλας Χριστέ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους, κηρύξαί σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἐλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ Βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, Μάρτυρες δὲ παθόντες, ἔτυχον ὅν περ ἐπόθουν· καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε. Ἀνάπταυσον ὁ Θεός, ψυχὰς ἀς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, δι’ ἐμὲ τόν κατάκριτον, ὁ λυτρωτής μου, καὶ Θεός..

Πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων

ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἐλέός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

‘Ο Ἀναγνώστης: **Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ Ἱερεὺς: **Ο**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἄ**μήν.

Ἀπολυτίκιον,

Ὕχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οίκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπταυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὕχος πλ. δ'

Cὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὔπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Καθημερινῶν)

Ἄνπιφωνον Α'. **Ὕχος β'.**

Σπίχ. **Ἄ**γαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὄνόματί σου, **Ὕψιστε.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερο, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Τ**οῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπίχ. **Ο**τι εὔφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπίχ. **Ο**τι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ΑΝΤΙΦΩΝΟ Β'

Σπίχ. **Ο** Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπίχ. **Κ**αὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπίχ. **Θ**αυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπίχ. **Τ**ὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνπίφωνον Γ'. **Ὕχος α'.**

Σπίχ. **α'** **Δ**εῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Сῶσον ἡμᾶς, Γίδε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξιμολογήσει καὶ ἐν φαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Сῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

Σπίχ. Ὁτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Сῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γείτε Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον,

Ὕχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπταυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Σε μνημόσυνο....το Νεκρώσιμον

Ὕχος πλ. δ'

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοὺς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπταυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Νεκρώσιμον. Ὕχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπταυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γείῳ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος Κοιμηθέντων.

Προκείμενον ἥχος πλ. β'.

Ἄἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σπίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεὶς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ Δ' 13-17)

Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἀξεῖ σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιιλειπόμενοι, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπα-

γησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντη-
σιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω
πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἄληλούϊα. (γ). Ἡχος πλ. β'.

Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω, καὶ προσελάβου.

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἰη-
ροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Ἔξαρέπως

Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. ἥχος πλ. β'.

Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ἄλληλούια

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Ἴχος β'

Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαιρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

$\tilde{\chi}_{\alpha\beta}'$

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ύμνησωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι
ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων

μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς).

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Ἀναγνώστης: ἔλαμψε.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη
‘Ιεροψάλτη
στὸν I.N. Αγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.